

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

vil nok ikke acceptere det, hvis det ikke bliver rimeligt.

Endelig er der det spørgsmål, som fru Ellen Strange Petersen har vist særlig interesse — og det forstår jeg godt — om biblioteksassistenternes uddannelse. Rigsbibliotekaren er, sådan har jeg forstået det, ved at afslutte det udvalgsarbejde — i alt fald nærmer det sig sin afslutning — som er en nødvendig forudsætning for, at man kan tage biblioteksassistenternes uddannelsesspørgsmål op, og jeg vil gerne give tilsagn om, at så snart dette udvalg har afsluttet sit arbejde, vil regeringen tage spørgsmålet op.

Hr. Helveg Petersen var inde på den tanke, om en fællesakademisk basisuddannelse kunne få konsekvenser for bibliotekaruddannelsen. Jeg tror, man skal lægge vægt på, at bibliotekarens arbejde har en folkelig baggrund, og at uddannelsen derfor måske ikke i alt for høj grad skal gå i retning af det, man kunne kalde det akademiske. På den anden side er jeg enig med hr. Helveg Petersen i, at man ikke på forhånd skal afskære sig fra, hvis der kommer en sådan ændring af basisuddannelsen, da også at se på, hvilke konsekvenser den måtte få for bibliotekarernes uddannelse. Derfor er også jeg tilfreds med, at der er sat en revisionsstermin i året 1971-72.

Jeg tror ikke, hr. Poul Dam har ret i, at man med rimelighed kan tale om en „uddannelsesghetto“ som noget særlig uhyggeligt og skarpt gældende for bibliotekarernes uddannelse. Man kunne lige så godt tale om, at seminarierne var en uddannelsesghetto; seminarierne sigter jo også helt klart mod en bestemt profession. Men jeg er enig i, at man skal være fleksibel, at man skal tage visse forbehold, fordi samfundet forandrer sig så hurtigt i disse år; uddannelserne kan skifte karakter, og den baggrund, der er for uddannelserne, kan skifte karakter; derfor skal vi ikke låse os for fast, og derfor er jeg i og for sig også enig med hr. Poul Dam i, at vi skal sørge for, at der er en dør åben, næste gang vi skal drøfte bibliotekaruddannelsen.

Det, det navnlig har drejet sig om i denne omgang — det er der for mig ingen tvivl om — er, at bibliotekarernes konkrete viden på en lang række områder ikke har været tilstrækkelig i forhold til det, som bibliote-

kernes besøgende, som kunderne, har kunnet ønske. Det skulle den nye uddannelse kunne råde bod på. Om der har været nogen slagside, som hr. Poul Dam var inde på, i retning af særlig at betone uddannelsens skønlitterære og æstetiske side, er svært for mig at bedømme; men jeg ved i hvert fald, at i de fagplaner, som biblioteksskolen opererer med, og som i et vist omfang har været gjort tilgængelige for udvalget, er der taget meget hensyn til, at netop udlånet af faglitteratur har været hastigt stigende i de senere år.

Alt i alt kan jeg takke partierne for deres indstilling, også hr. Bækgaard for, at han kunne tilslutte sig det forlig, der her er sluttet. Jeg tror også på, at jordforbindelsen er nødvendig, for bibliotekarens erhverv er af folkelig karakter i ordets bedste forstand.

Med hensyn til, hvor lejemålet kan blive, og hvad det kan tænkes at komme til at koste, er jeg i den situation, at så langt er vi ikke i vore eftersøgninger; men for at fru Ellen Strange Petersen og måske andre ikke endnu en gang skal sige, at vi skulle have forberedt os noget grundigere, kan jeg garantere for, at vi vil se os meget længe og meget grundigt om for at finde frem til de lokaler, som vi vil foreslå folketinget at tage i brug til dette formål.

Lysholt Hansen: Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Kristen Østergaard, der sagde, at han ikke ville anbefale, at man straks gik op på 200 elever pr. årgang, og at man jo måtte være klar over, at biblioteksvæsenet som mange andre væsener i de kommende år måtte være indstillet på, at der var arbejdskraftmangel. Jeg vil gerne have lov at sige, at den bemærkning må helt stå for hr. Kristen Østergaards regning. Biblioteksvæsenet i Danmark har nu i, jeg ved ikke hvor mange år indstillet sig på, ja, måttet affinde sig med en bibliotekarmangel, der har været uhyrlig, og som er i stadig vækst. Det er mit håb, at man ikke alene vil gå i gang med omgående at komme op på 200 elever, men at man også vil få dem. Det tvivler jeg nu ikke på. Det er nemlig sådan, at de unge virkelig ønsker at gå ind til denne uddannelse, men de kan bare ikke komme det. Så sent som i dag er jeg blevet orienteret om, at til en elevstilling i omegnen var der over 70 ansøgere, og til